

stop in svoje prijatelje bo treba zapustiti. Nam, dragi Slovenci naj pa veljajo besede: Stegnil bom svojo roko in pokončal bom tvoje sovražnike.

Iz Šaleške doline. (Velikaši. — Železnica.) Naša dolina napreduje v narodnem obziru, naši možaki prodirajo pri vsaki volitvi kljub velikim agitacijam iz Celja. Le malo še je takih, ki bi zavoljo ene cigare ali kaj takega smuknili v nemčurski koš. Te možakarje si bodemo enkrat po priliki še bolj natanko ogledali. Imamo vendar dosti zavednih mož, tako da se nam ni treba nobene volitve bati. Našim velikonemcem to seveda ni prav. Slovenska imena imajo, pri slovenskem kruhu so se izredili, zdaj bi pa radi bili Nemci. Videli bomo, kaj jim bo to pomagalo? Ako v občinskih blagajnicah ne bo drobiža, bomo videli, kaj jim bo njih nemštvo pomagalo? Ko bi ti ljudje raji, kakor da neumnosti svoji „teti“ pisarijo, pač premišljevali, kako bi sebi in svojim pomagali, da se marsikateremu ne bi bilo treba bati — poloma, bilo bi veliko bolje za nje. Se ve, da so nekateri tako zviti, da pri prevračanju sami sebe ne poškodujejo pa tu in tam bi se le znalo komu — posmicati. Za železnico v Šaleško dolino se mnogo stori, žal, da se nekateri zapeljani posestniki temu protivijo. Lesa bode zmiraj manj, ker so gozdi že zlo posekani, zato bi bilo dobro, ko bi se kupčija s premogom odprla, katerega je tukaj prav veliko. Tega pa ne bo poprej, dokler ne dobimo železnice. Naj bi to naši posestniki premislili in svojih zemljišč ne tako pretirano visoko cenili.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. O praznikih je mir tudi v političnih krogih in torej ni nikjer posebnih prigodkov. — Pri svitlem cesarju bode o novem letu slovesen vzprejem. Galimberti, nuncij sv. Očeta na Dunaju, vzprejme na novo leto popoludne na Dunaju vsa voščila za sv. Očeta. — Državni zbor začne svoje delovanje, ako tako ostane, dne 22. januarija. Kaj pa da dobode v posvetovanje, to še ni znano in je torej le ugibanje, če se misli, da pride nov načrt šolskih postav od konservativcev v razprave. — Graški dež. zbor snide se še dne 9. januarija v novo posvetovanje. Doslej je imel že 17 sej, dež. zavarovalnice še ni sklenil in tudi rešilnice za nemarjene otroke je še odložil, upajmo, da za zmirom. Sv. Očetu pa je zbor enoglasno čestital. — Na Koroškem je umrl č. gosp. Lamb. Ferčnik, dekan v Zabnicah, ranjci je slovel kot izvrstni duhovnik in spretni slov. pisatelj. — Tistim občinam, ki so prosile za slov. ljudske šole, dela se huda sila in se jim prigovarja, naj prekličejo svojo prošnjo. Nekateri pa se branijo odločno tacega preklica — vse, ki nimajo „mevž“ za župane. — Na Žab-

jeku, to je kaznilnici v Ljubljani pomiloščenih je bilo o božiču 68 mož, taci, ki so se dobro obnašali pri uravnanju hudournikov na Koroškem. — Dac na pivo bode poslej v Ljubljani 1 gld. 70 kr. na hektoliter, mestni zastop bil bi ga na 3 gold povišal, toda mestno prebivalstvo se je krepko postavilo zoper tako vsoto. — Iz načrta srenjske postave ne bode brž ko ne postave, kajti čedalje več glasov vzdiguje se zoper njo. — Dež. šolski svet v Gorici je bil sklenil, da se vpelje v vse ljudske šole nemščina kot učni predmet, temu pa se krepko ustavlja dež. zbor. — Jubilej 40letnega vladanja svitlega cesarja obhaja Goriška dežela posebno slovesno ter ima skrb za to poseben odbor poslancev v rokah. — Trst ima sneženo odejo, to je v tem času redko, redek pa je tudi mestni zastop, kakor je v Trstu. Le-ta je odklonil čestitko sv. Očetu češ, da bi to bilo — nazadnjaško. — Mesto Trst želi v svoje ozidje italijansko vseučilišče, no sile za-nj ni velike. — Ogerska vlada išče denarja na posodo, a Rothschild drži roke v žepih. Tizza je vsled tega zle volje, toda judu kaže še vedno prijazno lice, ve pač, zakaj da to dela. — Kakor se kaže, Madjarom ni po volji, ker se vlada ne ozira pri velicah vprašanjih, n. pr. ali gremo v vojsko, veliko na njih želje. Ljubi Bog, kam pa bi prišli, ko bi tudi v teh rečeh Magyar-émber imel prvo besedo.

Vunanje države. Dnevi princa Koburškega v Bolgariji so šteti. Kakor je podobno, pojde mož kmalu iz svoje nove domovine Rusom na ljubo, da si to njemu ne bode ljubo in Bolgariji težko, če na korist. — Srbija je sklenila železniško pogodbo z Bolgarsko vlado, minister Ristič pa zatrjuje, da se z njo še ne prizna Bolgarska vlada. — Rusija ne želi vojske in je caru vidno ljubo, da si prizadeva sedaj njegov minister za zunanje zadeve, grof Giers razmotati štrečno, ne da bode za to treba meča. — Vojaštva se doslej ne pošilja več ob meje Avstrije in to se tolmači sploh na dobro, na mir. — Na nekaterih vseučiliščih po širni Rusiji ropoče mlado dijaško ljudstvo zoper ostri red, ki ga vpeljuje vlada na vseučiliščih. Ruska gosposka pa ni za to, da jo užuga tako ropotanje. — Nemški kancelar je dosegel, za kar mu je hodilo ter bode poslej vsak trden Nемец vojak tje do svojega 43. leta. Dotično postavo je nemški drž. zbor že vzprejel in je bila za-njo na zadnje že precej velika večina. — Angleški politik, Curchill potuje v Rusijo in pride tudi v Peterburg, vendar pa se javlja, da nima političnih namer ali kdor zadnje verjame, ta je — lehke vere. — Nekaterim francoskim strankam ni po volji, da je novi predsednik republike, Sadi-Carnot, kar ob svojem poročil nemškemu cesarju, da si želi Francija tudi naprej miru. Mož pa

stori, menimo, najbolj prav, da se dela, kakor da bi ne slišal „tega mrmanja“. — Ob novem dobode tudi Francija „črno vojsko“, povišanje vojaštva v Nemčiji ji ne pusti miru. — V Rimu bili bi radi Oberdanku na čast rdečkarji velicih shodov, toda sedaj si je vlada vendar le vzela nekaj srca, ter je to zabranila. Nekaj preveč žgečih je dela celo v luknjo. — Senat je vzprejel trgovinsko pogodbo med Italijo in Avstrijo. — V Masavi, ob Rdečem morju, ima Italija 21.000 vojakov a to je premalo, da se opravi kaj zoper Abesinijo. Le-ta ima bojda nad 100.000 mož v orožju, torej lahko čaka, sploh pa je menjenje, da tu ne pride do vojske. — Sv. Oče bodo imeli na dan novega leta o 8¹/₂ uri tiho sv. mešo v cerkvi sv. Petra, navzočih bode pri njej 60.000 in pridejo sv. Oče še le v cerkev, ko bodo vrata na trg zaprta. — Tujcev še vedno dohaja veliko, izlasti Francija jih pošilja veliko. — Grška in Francija ste sklenili novo trgovinsko pogodbo, daje pa v njej druga drugi prednost za razno blago. Taka pogodba je za dotični državi imenitna.

Za poduk in kratek čas.

Pošteno rokodelstvo ima zlato dno.

Rokodelstvo so svoje dni bolje čislali, kakor dandanes, zato so hoteč povedati njegovo vrednost rekli: „Pošteno rokodelstvo ima zlato dno“. Kako so pa celo bogati in imenitni gospodje rokodelstvo cenili, kaže nam naslednja povest, ki se je bojda l. 1615. resnično dogodila na Nemškem. Bogat vitez je imel edino hčerko, katero je prišel snubit bogat mladenič iz soseščine.

Izvedevši njegovo željo vpraša ga oče: „Kako pa bote moja hčer preživili?“ „Njenemu stanu primerno“, odgovori mladenič. „To se zastopi, ali s čém?“

„Imam obilno posestev, čijih dohodki bodo izvestno zadostovali.“

„In nimate druga nič, kakor posestva?“ To vprašanje se je snubaču čudno zdelo. „Nič druga nimam, pravi, vendar mislim, da bo za naju dovolj.“

„Jaz pa ne mislim tako, odvrne oče; moja edina hči bo sicer tudi precej posestev podedovala, vendar bi utegnila oba v kakšni nesreči svoja posestva zapraviti, in od česa bi se tedaj živila. Jaz torej ne dam svoje hčere nobenemu snubaču, ki ne vé kakšne umetnosti ali kakšnega rokodelstva, s katerim zamore ob času sile sebe in svojo ženo preživiti.“

Mladenič sicer tega ni mogel zapopasti, vendar iz ljubezni do svoje neveste se je podvrgel tej pogodbi proseč leto dni časa, da se kakšnega rokodelstva nauči ter zaprošeno nevesto dobi. To se mu je dovolilo. Mladenič se

je podal k slavnemu košarju, pri katerem se je v polu leta naučil tako spretno košare plesti, da je v tem svojega mojstra prekosil. Zdaj je splel za svojo nevesto košarico, kakoršne so potem kmalu vse gospodičine začele nositi, ter jih je mnogo prodal na Holandsko in Angleško. Mladi košar je s tem dosegel svoje želje ter postal zet bogatega viteza.

Črez nekoliko let pa je nastal ondi ljut boj, v katerem sta košar in njegov tast vsa posestva zgubila ter bila prognana na Holandsko. Zdaj je v resnici prišla takošna sila, da je moral košar vso svojo družino s svojim rokodelstvom preživiti in zdaj je on tudi spoznal, kako pametno je ravnal njegov tast, ki ni hotel dati svoje hčere snubaču, ki ne bi znal nobenega rokodelstva, s katerim bi zamogel v času sile sebe in svojo družino preživiti.

Koliko siromakom bi se pač tudi dandanes bolje godilo, ko bi se bili kedaj naučili košare plesti ali kakšnega koli drugega rokodelstva, s katerim bi si prislužili potreben živež, kedar jim mine ali kakšne nesreče poljske pridelke vkončajo, ali s katerim bi si zraven svojega gospodarstva v zimi ali v prostih urah kaj prislužiti zamogli? J. S—a.

Smešnica 52. Gospodinja: „Kaj, ti-li ne dopade pri nas, da hočeš drugam?“ Dekla: „Vse bi bilo dobro, ali vi ste doslej skorej vsa dela opravili, ki bi jih bila jaz rada.“ — Gospodinja: „Tembolje za-te; če sem jih jaz opravila, pa jih ni bilo treba tebi.“ — Dekla: „Vse bi bilo dobro, toda vi jih niste opravili, kakor bi jih bila jaz rada.“

Razne stvari.

(Brzobjav.) V tretjem razredu zmagali smo pri obč. volitvah na Slatini z vsemi glasovi razven enega. Jurij.

(Božja pot.) Njih ekscelencija mil. knezoškof so se v ponedeljek odpeljali v Rim ter bodo navzoči pri zlati sv. meši Njih svetosti, papeža Leona XIII.

(Obč. volitve.) Dne 9., 10. in 11. jan. 1888 so obč. volitve Celjske okolice. Mi opozorimo že dnes na-nje, naj gledajo rodoljubi na to, da jim ne vlové Celjski nemškutarji slov. udov, ki imajo pravico volitve, na svojo stran. Tem možem dati pooblastilo je greh zoper koristi in premoženje slov. prebivalcev ondašnjih vasi. Več povemo v prihodnjem listu.

(Čudno volilo.) V Rumeniji je umrl Alojzij Draš ter je vse svoje premoženje blizu 180.000 glđ. zapustil za šolo v Dobrenju pri Mariboru. Na njej učé se naj otroci služabnikov v srbskem, francoskem in nemškem jeziku. Skorej očitno je, da mož ni bil več pri zdravej pameti.